

τράπου, τὸ εἰδικὸν αὐτοῦ βάρος καταστῆ ἐκ νέου ἐλαφρότερον τοῦ βάρους τῆς ποσότητος τοῦ ἐκτοπιζομένου ὕδατος. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπέρχεται εἴτε ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως εἴτε ἄλλως. Ἡ ἀποσύνθεσις ἀποτέλεσμα ἔχει τὴν παραγωγὴν ἀέριου ἐξογκοῦντος ὅλα τὰ λεπτὰ ἰνώδη μέρη καὶ καθιστῶντος οὕτω τὸ πτώμα τόσοι φρικῶδες τὴν θέαν. Ὅποτεν ἡ ἐξόγκωσις αὕτη φθάσῃ εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε ν' αὐξήσῃ τὸ σῶμα κατ' ὄγκον χωρὶς ταυτοχρόνως νὰ ἐπαυξήσῃ καὶ τὴν στερεάν ὕλην ἢ τὸ βάρος αὐτοῦ, τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ σώματος καθίσταται μικρότερον ἢ τὸ τοῦ ἐκτοπιζομένου ὕδατος, καὶ εὐθὺς ἐπέρχεται ἡ ἐκ νέου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἀνὰ ὅσους τοῦ. Ἀλλ' ἡ ἀποσύνθεσις δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ ἐξ ἀναριθμητῶν περιστάσεων δύναται νὰ συντελεσθῇ ταχύτερον ἢ καὶ νὰ ἐπιβραδύνῃ, ἐξ ἀναριθμητῶν αἰτίων ἐκ τῆς θερμοκρασίας ἢ τοῦ ψύχους τῆς ἐποχῆς ἐπὶ παραδείγματι ἐκ τῆς ἐπηρεασίας μεταλλικῶν οὐσιῶν ἢ τῆς καθαρότητος τοῦ ὕδατος· ἐκ τῆς μᾶλλον ἢ ἥττον προδήλου ροῆς ἢ στασιμότητος αὐτοῦ· καὶ εἴτα ἐξ αὐτῆς τῆς κράσεως τοῦ πτώματος, εἴαν τοῦτο περὶ τοῦ θανάτου ἦτο ἢ μὴ μεμολυσμένον ὑπὸ τινος νέσου.

Οὕτω εἶνε πρόδηλον, ὅτι δὲν δυνάμεθα μετ' ἀκριβείας νὰ ὀρίσωμεν τὸν χρόνον τὸν ἀπαιτούμενον ἵνα τὸ σῶμα ὡς ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως αὐτοῦ ἀνέλθῃ πάλιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Ἐν τισι περιστάσεσι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δύναται νὰ ἐπέλθῃ μετὰ παρέλευσιν ὥρας, καὶ ἐν ἄλλαις δύναται νὰ μὴ ἐπέλθῃ οὐδέποτε. Ὑπάρχουσι γημικαὶ σκευασαὶ δυνάμεναι νὰ προφυλάττωσιν αἰωνίως ὁλόκληρον τὸ ζωϊκὸν σύστημα, ὡς ἐπὶ παραδείγματι τὸ διγλωροῦχον τοῦ ὑδραργύρου. Ἀλλὰ, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀποσύνθεσιν, δύναται νὰ παραχθῇ καὶ παράγεται ἐνίοτε ἀέριον ἐν τῷ στομάχῳ, ἐκ τοῦ ὀξικοῦ ἀναθρασμοῦ τῆς φυτικῆς ὕλης, (ἢ ἐξ ἄλλων αἰτίων εἰς ἄλλα κοιλώματα) ἐξογκοῦν τὸ πτώμα ἐπαρκῶς ἵνα τοῦτο ἀνέλθῃ πάλιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος.)

«Ἐχόντες ἤδη πρὸ ἡμῶν ὁλόκληρον τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος φιλοσοφίαν, δυνάμεθα νὰ ἐρευνήσωμεν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν διαβεβαιώσεων τοῦ Ἀστέρου: «Ἡ πεῖρα διδάσκει, λέγει τὸ φύλλον τοῦτο, ὅτι τὰ πνιγόμενα σώματα ὡς καὶ τὰ ριπτόμενα ἐν τῇ θαλάσῃ εὐθὺς κατόπιν βιαίου θανάτου, δὲν ἀνέρχονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ἐξ ἑως δέκα ἡμερῶν, καθότι τοιοῦτον χρονικὸν διάστημα ἀπαιτεῖται πρὸς ἐπαρκῆ αὐτῶν ἀποσύνθεσιν. Πτώμα φονευθέντος ἀνερχόμενον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, βυθίζεται καὶ πάλιν ἐν τῇ ὕδατι, ἅμα ἀφιέμενον ἐλευθέρων.»

(ἀκολουθεῖ)

ΟΛΙΓΟΝ ΑΠ' ΟΛΑ

Ὁ πωροφόρος δωματίων. — Ἡ καλλιέργεια ὑποροφῶν δένδρων ἐν τοῖς δωματίοις τῶν κατοικιῶν — φυλαγωγία λίαν ὠφέλιμος — εἶνε ἀπὸ τινος τοῦ συρμού ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅθεν τὴν παρέλαβον οἱ Γάλλοι, ἐξασκοῦντες αὐτὴν ἤδη ἐν ἐκτάσει. Ἰδοὺ σημειώσεις τινες περὶ αὐτῆς, διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας θέλοντας νὰ τὴν ἐπιχειρήσωσι.

Τὰ ὑποροφῶρα δένδρια, καλλιερгоῦνται ἐντὸς γαστρῶν, καὶ ὅχι μόνον ἀναπτύσσονται θαυμασίως, ἀλλὰ καὶ παράγουν καρποὺς ἐξαιρετικούς. Οὕτω, ροδακινεῖαι, κερασεῖαι, κ. λ. πεντήκοντα ἑκατοστομέτρων ὕψους, δίδουν ὑπόρας διὰ τῶν χειλέων δρεπομένας, ἐντὸς τῶν δωματίων, ἐν οἷς πρὸ μηνῶν τινῶν τὸ ἄρωμα τῶν εὐωδίασεν. Ἐν Παρισίοις καλλιερгоῦσιν οὕτω κλιμάτια ἀμπέλου παράγοντα δύο ἢ τρεῖς βότρες, καὶ παρατιθέμενα ὁλόσωμα εἰς τὰς τραπέζας τὸν Ἰανουάριον καὶ τὸν Φεβρουάριον, καὶ βεβαίως μίαν ἡμέραν αἱ ὑπόραι δὲν θὰ παρατίθενται πλέον διὰ τῶν πινακίων, ἀλλὰ διὰ τῶν δένδρων τῶν παραγόντων αὐτὰς, ἅτινα εἶνε τόσο μικρά, ὥστε εὐκόλως ἑκαστος συνδαιτυμῶν θὰ ἔχῃ πρὸ ἑαυτοῦ τὸ ἰδικόν του, ὕψους — κατὰ μέσον ὅρον — τριῶντα ἕως τεσσαράκοντα ἑκατοστομέτρων καὶ παραγωγῆς τριῶν ἕως πέντε καρπῶν! Ὁ νεωτερισμὸς δὲν στερεῖται χάριτος, ἀφοῦ μάλιστα οἱ φίλοι αὐτοῦ θὰ ἔχωσι τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βλέπωσιν ἐγγύτατά των ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ὀριμαζούσας τὰς ὑπόρας.

Εἶνε δ' ἡ καλλιέργεια αὕτη εὐκολωτάτη. Ἀρκεῖ νὰ φυτεύσῃτε ἐντὸς γαστρῆς φυτῶν νεαρὸν (φουντάνι) ὑποροφῶν δένδρου, ἀφαιρέσαντες τὰς γονδράς αὐτοῦ ρίζας, διότι τῆς θρέψεως γινομένης διὰ τῶν τριχοειδῶν τοιούτων, ἡ ἐν τῇ γαστρῇ γῇ, κατὰ ἀλλήλως λιπανθεῖσα, ἀρκεῖ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ δένδριου. Ὁ ἀρχικηπουρὸς τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας ἐπέτυχε μέχρις ἐξ σταφυλῶν ἀπὸ κληματίων ἀμπέλου ἐπὶ 18 μηνῶν καλλιερгоῦνθέντων ἐντὸς γαστρῶν, κ' εὐχομαι, ὅσοι ἐπιθεθῶσιν εἰς τὴν διασκέδασιν ταύτην, νὰ ἐπιτύχωσιν ὁμοίως καὶ πλείοτερον ἔτι.



Γάλλοι μυθιστοριογράφοι. — Ὁ κατακλυσμὸς τῆς γαλλικῆς μυθιστοριογραφίας, δὲν κατακλύζει μόνον τὴν Ἑλλάδα, ὅπου — ἀγαθὴ τύχη — τοὺς τελευταίους αὐτοὺς χρόνους ἤρξαντο ἐκδιδόμενα καὶ ὠραῖα πρωτότυπα ἔργα, καὶ ἀνατυπούμενα παλαιότερα τοιαῦτα. Τὸ γαλλικὸν μυθιστόρημα εἶνε περιζήτητον παντοῦ, ἀκόμη δὲ καὶ ἐν ταῖς χώραις αἵτινες παρήγαγον ἐξόχους μυθιστοριογράφους, ὡς λ. χ. ἐν Ἀγγλίᾳ. Αὐτόθι, οἱ μᾶλλον δημοῶδεις συγγραφεῖς εἶνε ὁ Γκαμποριώ καὶ ὁ Βοσγκομπέ, ὧν τὰ συγγράματα πωλοῦνται εἰς ἑκατοντάδας χι-

λιάδων ἀντιτύπων κατ' ἔτος. Μετ' αὐτοὺς, ὁ μάλ-
λον διαδεδομένος εἶνε, μεθ' ὅλην τὴν ἀγγλικὴν
πρὸς πᾶν τὸ schoching ἀποστραφὴν, ὁ Ζολά, οὐτινος
τὸ ἀρτιφανὲς ἔργον « Ἡ γῆ », καίπερ ἀπαγορευθὲν
— ἴσως δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο — ἀναγινώσκεται ἀπλή-
στως, καὶ οὐτινος τὰ συγγράμματα πωλοῦνται εἰς
χιλιάδας ἀντιτύπων κατ' ἐβδομάδα. Καὶ ὁ λαμπρὸς
Ἰννὲ εἶνε δημοτικώτατος ἐν Ἀγγλίᾳ. Τοῦ Innon-
master, ὡς λέγεται ἀγγλιστὶ ὁ ἀρχισιδουρργός, ὁ
ἐκδότης ἐπώλησεν εὐθὺς εὐθὺς 60 χιλιάδας ἀντιτύ-
πων. Ἡ μετὰφρασις τοῦ Fremout jeune et Risler aîné
τοῦ Δωδὲ, δὲν ἔτυχε τῆς αὐτῆς ἐνθουσιώδους ὑπο-
δοχῆς, ἥς καὶ ἡ « Σαπρὼ » τοῦ αὐτοῦ, ἥς ἐντὸς τριῶν
μηνῶν ἐγένοντο εἰκοσιδύο ἐκδόσεις. Οἱ λοιποὶ σύγγρα-
νοι γάλλοι μυθιστοριογράφοι, πλὴν τοῦ Μπουρζέ, δὲν
εἶνε τόσῳ περιζήτητοι ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὡστε, ἀφοῦ
οἱ Ἀγγλοὶ τόσῳ ἀναγινώσκουν τὸ γαλλικὸν μυθι-
στόρημα, δὲν εἶνε παράδοξον πῶς τὸ πλεῖστον τῶν
ἐν Ἑλλάδι ἀναγινωσκόντων, ἐντροπαῖα εἰς τὰ ἔργα
τοῦ Terrail, τοῦ Μοντεπέν, κ. λ.



Μυσία φονεύουσα. — Ἐν μικρᾷ πόλει τῆς
ἀνω Ἰταλίας, κόρη διαβαίνουσα ἐξω τοῦ κοιμητηρίου,
ἐδήχθη ἐλαφρῶς εἰς τὰ χεῖλη ὑπὸ μύας. Τὸ δῆγμα
μετὰ τινος ὥρας ἡκολούθησεν οἰδημα φροδερὸν, καὶ
ἄλγος, καὶ φλόγῳσις καὶ... θάνατος! Τὸ μικρὸν
ἐντομον εἶχε φαίνεται ἐκμυζήσει τὸν δηλητήριον
πτωματικὸν ἰὸν νεκροῦ τινος! Προσέχετε λοιπὸν οἱ
μετάβαίνοντες εἰς τὰ νεκροτάφεια ἐπωσθήποτε, καὶ
δὴ εἰς τὰ κακῶς διατηρούμενα, ὡς κοινῶς παρ' ἡμῖν.



Ἀγγούρια. — Ὀλίγα τινα, περὶ ἀγγουρίων,
καθὸ ἐπικαιρὰ, πρέπει νὰ συγγορηθῶσιν ἐν τῇ
στίλῃ ταύτῃ τῆς « Φιλολογικῆς » σήμερον. Λοιπὸν,
τ' ἀγγούρια εἶνε ὀλίγιστον θρεπτικὰ καὶ τὰ μάλι-
στα δύσπεπτα. Ἐπομένως, ἡ ὑπερμετρος χρῆσις των,
καὶ ἡ μετ' αὐτὴν πόσις ὕδατος πρὸς κατὰπausιν τῆς
δίψης ἢν διεγείρουν, προκαλεῖ κωλικοπόνους κινδυ-
νώδεις. Καὶ ἱατροὶ καὶ ὑγεινολόγοι συμφωνοῦσιν
ἐν τῇ κατὰ τῶν ἀγγουρίων καταφροῇ, καὶ πρέπει
νὰ τοὺς ἀκούῃ ὁ θέλων νὰ ἔχη ὑγιᾶ τὸν στόμαχον
ποιούμενος ἐλαχίστην χρῆσιν ἀγγουρίων, καὶ τού-
των μετὰ πολλοῦ πεπείρους κ. λ.



ὉΜαθουσιὰς τῶν τριανταφυλλεῶν. Κατὰ
τινα ἐμμανῆ σχεδὸν φίλον τῶν λαμπρῶν ἀν-
θῶν τῶν ρόδων ἢ τριανταφυλλῶν, ἐν Χέλδερχαϊμ
τῆς Γερμανίας, ἐρευνδόμενη ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς πα-
λαιᾶς ἐκεῖ ἐκκλησίας, ὑπάρχει ἡ γρηαιότερα ἐπὶ
τῆς γῆς τριανταφυλλέα, καταγομένη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς
Καρλόλου τοῦ Μεγάλου καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐγ-
χώριον παράδοσιν — ὑπ' αὐτοῦ τούτου φυτευθεῖσα.

Ὁ κορμὸς τῆς τριανταφυλλέας ταύτης, παχὺς ὡς
τὸ σῶμα ἀνθρώπου, διαιρίζεται εἰς πέντε κλάδους

ἀνίσους, οἵτινες ἀπείρως ὑποδιαίρουμένοι, καλύπτου-
σιν ὅλον τὸν τοίχον τῆς ἐκκλησίας. Τῷ 1079, ὁ
ἐπίσκοπος Ἡπύλος κατεσκεύασεν ἰδιαίτερα στη-
ρίγματα διὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ αὐτὴν τριανταφυλ-
λέαν, καὶ περὶ τοῦ γεγονότος τούτου γίνεται λόγος
καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀρχείοις τῆς ἐκκλησίας, ἥς τὰ
τὰ πολιοῦχρα τείχη, ροδοκοκκινίζουσιν ἐκαστον Μάιον.
εὐωδιῶντα ἄμα, διὰ τὸ πλῆθος τῶν λαμπρῶν τριαν-
ταφυλλῶν.



Μία συμβουλή. — Πιστεύω, ὅτι θ' ἀρέσῃ εἰς
πολλοὺς καὶ ἰδίως πολλὰς, ἀλλὰ δὲν ἐγγυῶμαι περὶ
τῆς ἀκριβείας τῆς. Τὴν σε ρ εἶ ρ ω μόνον, διότι τὴν
ἔχω ἐκ παλαιᾶς ἀξιοπιστοῦ — καὶ ἀφίνω νὰ φαντα-
σθῇτε καὶ πόσας ταιαύτας ἀντὶ τοῦτο τ' « ὀλί-
γον ἀπ' ὅλα » ἢ ἄξιον τοῦ τίτλου του — καὶ ὅστις
καὶ ἦτις θέλῃ ἢς δοκιμάσῃ. Ὅταν λοιπὸν ἀρχίζουσιν
ν' ἀνακαίνωνται αἱ πρῶται λευκαὶ τρίχες, ἂν δὲν
θέλητε νὰ πολλαπλασιασθῶσι, ἐντὸς θερμότητος
τέσου μαύρου, πολὺ δυνατοῦ, ἀφήσατε καρφία τινα
σιδηρᾶ ἐπὶ τινι ὥραν, καὶ εἰτα διὰ σφύγγου βρα-
χύνετε ἐντὸς τοῦ ἐγγύματος τούτου, ἀφοῦ κρυώσῃ.
πλύνετε τὰ μαλλιά σας καὶ τὸ δῆγμα τῆς κεφαλῆς.
Τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἐπέρχεται ἀμέσως· ἀλλ' ἂν ἔ-
χητε ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν, κ' ἐπαναλάβετε τὸ
ἔργον, θὰ ἔχητε, τέλος, ὡς ἀμολῶν, τὴν κόμην μα-
λακὴν, καὶ ἀεὶ καὶ νῦν, ἀμὴν!



Κ' ἐν γνωμικόν. — Ὁ καιρὸς ἔχει δύο πτέ-
ρυγας: μίαν ἀποκομίζουσιν τὰς εὐχαριστήσεις μας,
καὶ ἄλλην ἀπομάσσουσιν τὰ δάκρυά μου. Ταῦτα
εἶπεν ὁ Ἰούλιος Σανδῶ, καὶ παρέθηκεν ὥδε πρὸς
παρρησίαν πολλῶν καὶ ἐαυτοῦ ὁ Χ. Θ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΧΟΣ

Ἡ Βρετανικὴ Ἐπιθεώρησις καὶ ἡμεῖς. — Μήγαρο
ἐκ πάχου. — Ἡ γυνὴ ἐκπέμπουσα ἡλεκτρικοὺς σπινθῆρας. —
Ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς... Κένταυρον. — Κίρδη τῶν γάλλων μυθι-
στοριογράφων. — Καί, ... τὸ θηλυκὸν τοῦ βασιλέως.

Ἀραπαῖτε τὰς φανταστικὰς ἱστορίας! Ἀκούσατε μίαν
τοιαύτην τερπνοτάτην, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ παρέξῃ εἰ-
κόνα ἀντίθετον τῆς Πολιτείας τοῦ Πλάτωνος, καὶ τοῦ εὐ-
δαίμονος Ἐλδωράδου τοῦ Βολταίρου:

«... Ἡ ἠθικὴ κατὰπτσις τῆς πόλεως εἶνε οἰκτροτάτη.
Πρό τιμος, ὑπαξιωματικὸς τις εἰρέθῃ φανευμένος ἐν ἀε-
μνῷ στάσει εἰς ἀπόκεντρον αὐτῆς μένος, καὶ ἐν τούτοις,
δὲν τὸν ἐστέρησαν οὔτε τῆς νεκρωσίου πομπῆς, οὔτε
στεφάνων καὶ λόγων ἐπιταφίων, ὡς τ' ἀπέθαπεν ἐπὶ τοῦ
πεδίου τῆς τιμῆς. Αἱ ἐφημερίδες τῆς πόλεως ἐπιθεωρεῖ-
σιν ὅλαι, σοβαρὰ στυμπτώματα κοινωνικῆς ἀποσυνθέσεως,
καὶ ταῦτα θεωροῦσιν ὡς φυσικὰς συνεπειὰς τῆς φρεν